

TALE FOR ALBERT NORDENGEN;

"VENNEFESTEN" 2. MAI 1983

Kjære Albert,

Mot slutten av feiringens tredje dag er det selvsagt vanskelig å finne nye variasjoner over emnet Albert. La meg allikevel få gjøre et forsøk. Tidligere i dag har jeg hatt gleden av å hylde ordføreren Albert, - de offisielle omstendigheter omkring dagens mottagelse i Rådhuset gjorde det ikke så naturlig for meg å snakke om Høyre-mannen og vennen Albert.

Jeg har ved en tidligere anledning, - og inspirert av Arbeiderpartiets valgkampinnspurt i 1981 -, tillatt meg å trekke en sammenligning mellom Jan P. Syse og den kjente "Tigergutt" fra Ole Brumm. Ved nærmere ettertanke er jeg kommet til at denne sammenligningen med hell også kan brukes om dagens jubilant. For også Albert har en lang rekke egenskaper felles med Tigergutt, - han er alltid blid og vennlig, han har et aldri sviktende pågangsmot til å gå løs på nye oppgaver og han er sterkt preget av det karaktertrekk Tigergutt brukte om seg selv: Tigergutter kan alt. Og Albert kan, selv om han sikkert ikke er villig til å innrømme det, alt.

Han er jo den fødte ordfører, både som en myndig og vennlig møteleder for et snakkesalig og av og til vanskelig regjerlig bystyre og som byens alltid blide ansikt utad. Albert er også en mester i å få vedtakene i

Oslo Høyres forskjellige organer til å bli slik han selv helst vil ha dem, - og sist men ikke minst og uten forkleinelse for noen, - han er Oslo Høyres vote-getter nummer 1.

Da Høyre overok "regjeringsmakten" i Oslo ble det sagt at Oslo skulle være Høyres utstillingsvindu. På grunn av forhold som Oslo Høyre slett ikke har vært herre over, har vel kanskje utstillingen fra tid til annen vært noe mindre farverikt og tillokkende enn man hadde håpet, - selv ikke Oslo med sine ressurser kan makte å skjule virkningene av de økonomiske problemer mangeårig sosialistisk (van)styre har påført både byen og landet. Men det er ingenting som tyder på at flertallet av kundene er misfornøyd med det de har fått se i utstillingsvinduet, - og det skyldes ikke i liten grad han som mer enn noen annen fremstår som den personlig ansvarlige for utstillingsvinduets beskaffenhet. Og en ting er i alle fall helt klart, - flertallet av kundene har slett ingen ønsker om å skifte ut vindusdekoratøren, - hvis jeg kan bruke et slikt uttrykk -, med den nye liebhaber til stillingen. Det kan naturligvis være mange grunner til en slik holdning. En viktig årsak er sikkert at kundene har en velbegrunnet mistanke om at utstillingsvinduet ved et skifte vil tape atskillig av sin glans, - men hovedårsaken er nok at velgerne er såre fornøyd med at byens ordfører er "albert", - og at de ønsker at dette forhold skal fortsette. Ja, det er vel ingen som så fort og i den grad er blitt på fornavn med hele byens befolkning, - slik at Albert i dag fremstår som selve inkarnasjonen på Oslo. Slett ikke dårlig gjort

av en innflytter! For mange, mange vil det være rent naturstridig om ordføreren skulle hete noe annet enn Albert. Og selv om utfordreren skulle velge å bytte navn, er det vel et spørsmål om det ville hjelpe noe særlig. Velgerne vil nok fortsatt ha den ekte vare, - og hvem kan fortenke dem i det.

Jeg har et sterkt inntrykk av at jubilanten er blitt beriket med mange håndfaste beviser på at han har mange venner i løpet av de siste dager, men selv om gaveflommen vel nå er på hell, vil jeg gjerne få benytte denne anledning til å komme med et bidrag. På dagens mottagelse i Rådhuset hadde jeg gleden av å kunne overrekke en mer offisiell hilsen fra Regjeringen som regjering. Nå har jeg gleden av å kunne overrekke deg en mer personlig gave fra Regjeringens medlemmer. Jeg håper du vil sette like stor pris på gaven som vi setter pris på deg. I tilfelle vil dette bli en skattet eiendel.

Gratulerer med dagen.